

การรักษาไข้ในระบบทางเดินน้ำดี

ทวีสิน ตันประยูร*

ศัลยกรรมมีบทบาทสำคัญในการรักษาไข้ในระบบทางเดินน้ำดีมาตลอด 100 ปี ที่ผ่านมาจนเรียกได้ว่าเป็นวิธีการชนิดเดียวที่มีประสิทธิภาพสูง เนื่องจากได้มีอัตราการเสี่ยงจากโรคแทรกซ้อนและอัตราตายต่ำ อย่างไรก็ตามการผ่าตัดก็ยังเป็นวิธีที่เจ็บปวด อัตราตายและการเสี่ยงจากโรคแทรกซ้อนเพิ่มขึ้นถ้าได้รับการผ่าตัดในครั้งต่อ ๆ มา และในผู้ป่วยสูงอายุ⁽¹⁾ ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาด้านความรู้เกี่ยวกับน้ำในระบบทางเดินน้ำดีมากขึ้นตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ได้พัฒนาไปอย่างกว้างขวาง จึงทำให้เกิดการรักษาใหม่ ๆ สำหรับการรักษาไข้เพิ่มขึ้นหลายชนิด ซึ่งพอแบ่งการรักษาได้เป็น 4 วิธีคือ

1. การละลายน้ำ ส่วนใหญ่ใช้ในการรักษาไข้ Cholesterol ในถุงน้ำดี มีทั้งชนิดที่เป็นยารับประทาน ซึ่งได้แก่ Chenodeoxy cholic acid (CDCA) และ Ursodeoxy cholic acid (UDCA) ซึ่งจะลดการหลั่งของ cholesterol ในน้ำดีสามารถละลายน้ำได้ร้อยละ 13.5-50 เปอร์เซนต์ ในระยะเวลา 2 ปี ขึ้นอยู่กับขนาดและจำนวนของน้ำ^(2,3) ยังมีการใช้สารละลายที่สมัผสมกับน้ำโดยตรง สามารถละลายน้ำโดยใช้ระยะเวลาสั้นพิเศษ 3 วัน ได้ผลสำเร็จถึง 96 เปอร์เซนต์ โดยใช้การแทง และใส่ท่อจากภายนอกผ่านตับเข้าถึงถุงน้ำดี และใช้สารละลาย Methyl tert-butyl ether (MTBE) เข้าไปละลายน้ำ⁽⁴⁾

2. การละลายน้ำ โดยการทำให้น้ำแตกตัวด้วยเครื่อง Extracorporeal Shock Waves Lithotripsy (ESWL) และยา CDCA และ UDCA รวมด้วย สามารถละลายน้ำให้หมด

ไปได้ถึงร้อยละ 80 ในระยะเวลา 8-12 เดือน ในกลุ่มคนไข้ที่เลือกแล้ว⁽⁵⁾ ซึ่งมีประมาณ 25 เปอร์เซนต์ของคนไข้ที่ไม่สามารถหันหน้าด้านหลังหนด

3. การรักษาโดยอาศัยกล้องส่องเพื่อดึงน้ำที่ตอกดังหรือเกิดใหม่ในท่อน้ำดีสามารถส่องกล้องได้ทั้งจากการใส่ผ่าน T-tube tract และการใส่กล้องเข้าทางปากลงถุงน้ำดีโดยนิ้ม เพื่อทำ Endoscopic sphincterotomy และดึงน้ำออก ผลการรักษาอยู่ในเกณฑ์ดีมากสามารถดึงน้ำออกได้หมด 95 เปอร์เซนต์ ในการดึงผ่าน T-tube tract และ 84-90 เปอร์เซนต์ ในการทำ Endoscopic sphincterotomy^(7,8)

4. การผ่าตัด เป็นวิธีการที่ทรงไปตรงมาได้ผลรวดเร็ว และรักษาได้โดยไม่ขึ้นกับชนิดของน้ำ ในปัจจุบันได้มีผู้คิดวิธีเฉพาะแห่งหน้าท้อง และใส่เครื่องมือเข้าไปตัดถุงน้ำดีอกรกษา (Laparoscopic Cholecystectomy) ซึ่งมีรายงานว่าได้ผลดี⁽⁹⁾

เนื่องจากน้ำในถุงน้ำดีในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็น Mixed และ pigment stones⁽¹⁰⁾ การใช้ยาหรือสารละลายรวมทั้งการใช้ ESWL จึงไม่เหมาะสมที่จะใช้ในผู้ป่วยทั่ว ๆ ไป อีกทั้งอาการทางคลินิก เคราะห์รูสภานะและถินที่อยู่อาศัยก็ไม่สามารถบอกชนิดของน้ำได้แน่นอน การเลือกผู้ป่วยเพื่อการรักษาด้วยยาหรือ ESWL จึงจำกัด การผ่าตัดจึงยังคงเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดสำหรับน้ำในถุงน้ำดี ส่วนนี้ในท่อน้ำดีควรพิจารณาการดึงน้ำออก โดยอาศัยกล้องส่องก่อนการทำผ่าตัดโดยเฉพาะในผู้ป่วยที่เคยได้รับการผ่าตัดเรื่องน้ำมาแล้ว

ផែងចិង

1. McSherry CK, Glenn F. The incidence and causes of death following surgery for nonmalignant biliary tract diseases. *Ann Surg* 1980 Mar; 191(3) : 271-5
2. Schoenfield LJ, Lachin JM, The Steering Committee, The National Co-operative Study Group. Chenodiol (Chenodeoxycholic acid) for dissolution of gallstones. The National Cooperative Gallstone Study. A controlled trial of efficacy and safety. *Ann Intern Med* 1981 Sep; 95(3) : 257-82
3. Salvioli G, Salati R, Lugli R, Zanni C. Medical treatment of biliary tract stones : effect of ursodeoxycholic acid administration. *Gut* 1983 Jul; 24(7) : 609-14
4. Thistle JL, May GR, Bender CE, Williams HJ, Le Ray AJ, Nelson PE, Peine CJ, Petersen BT, Mc Cullough JE. Dissolution of cholesterol gall-bladder stones by Methyl tert-Gutyl ether administered by percutaneous transhepatic catheter. *N Engl J Med* 1989 Mar 9; 320(10) : 633-9
5. Sackmann M, Delius M, Sauerbruch T, Holl J, Weber W, Ippisch E, Hagelauer U. Shock-wave lithotripsy of gallbladder stones : the first 175 patients. *N Engl J Med* 1988 Feb 18; 318(7) : 393-7
6. Blurhenne HJ. Nonoperative instrument extraction of retained bile duct stones. *World J Surg* 1978; 2 : 439-45
7. Classen M, Safrany L. Endoscopic papillotomy and removal of gall stones. *Br Med J* 1975 Nov 15; 4(5933) : 371-4
8. Safrany L. Endoscopic treatment of biliary - tract diseases. *Lancet* 1978 Nov 4; 2(8097) : 983-5
9. Cuschieri A. Laparoscopic cholecystectomy (editorial). *Am J Surg* 1990 Mar; 159(3) : 273
10. Pausawasdi A, Pausawasdi S, Mahawero W. Clinical study of gallstones in Thai. *J Med Assoc Thai* 1979 May; 62(5) : 227-34